Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26429
Copyright: Admont, Benediktinerstift

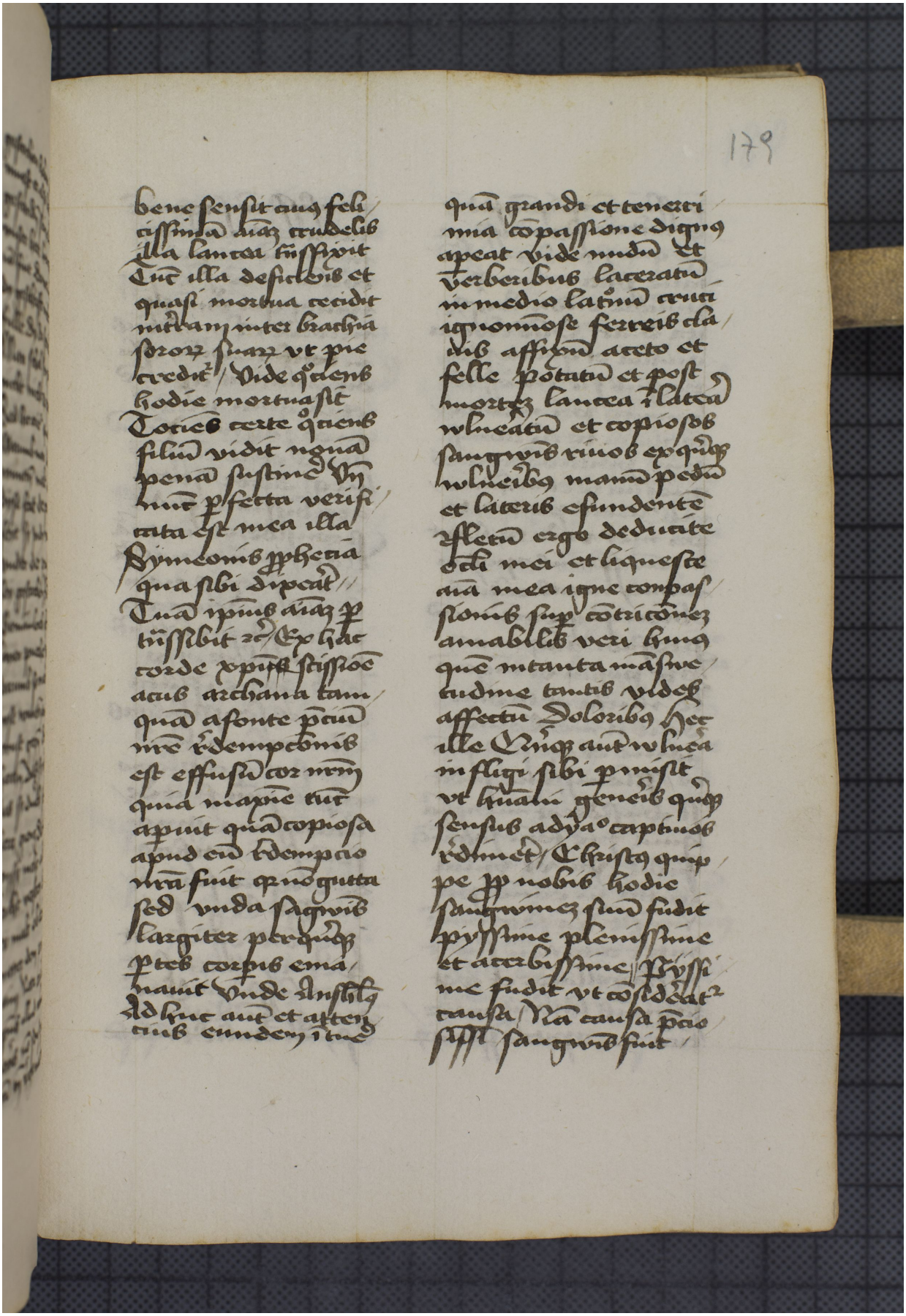

179

bene sensit aug feli
cissime dicens crudelis
illa lancea transivit
cuti illa desicceis et
quasi mortua recidit
mihi in inter brachia
sponsi sui ut pie
credit / Vide quaeso
hodie mortua est
Tonice certe quaeso
filius vidit nonnud
penas sustinet Ho
mini profecto verisi
mita est mea illa
Symeonis prophetia
qua sibi dixerat
Tuam ipsius anim pe
trans ibit ⁊c / Ego hac
corde christi stipsioe
acus archana tam
quam a fonte procul
me redempcionis
est effusi cor meum
quia magnae cuti
apuit quia copiosa
apud eum redempcio
mea fuit quae gutta
sed vnda sanguis
largiter per quidem
pretio corpus ema
nauit Vnde illustris
ad hunc aut et aliter
cuius cunden ⁊ tuae

quia grandi et tenerri
ma compassione digna
aspeat vide nudus et
verberibus laceratus
in medio latus cruci
ignominose ferreis cla
vis affixus acto et
felle potatus et post
mortem lancea latus
vulneratus et copiosos
sanguinis riuos ex quibus
vulneribus manus pedes
et laterus effundente
effletus ergo dedicate
oculi mei et liquescite
ania mea igne compas
sionis sui contricionis
amabilis veri huius
que intanta masine
tudine tantis videbis
affectu Doloribus hec
ille Quis aut vulnera
in filii sibi pressit
vt humani generis quis
sensus adya captivos
redimet / Christus quip
pe pro nobis hodie
sanguinem suum fudit
pyissime plenissime
et acerbissime / Pyssi
me fudit vt consideat
causa / Ma causa pac
sionis sanguinis fuit